

РЕШЕНИЕ

№ 3886

гр. София, 29.11.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 29.10.2010 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов
Деница Митрова

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Димитров, като разгледа дело номер **6927** по описа за **2010** година докладвано от съдия Милена Славейкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Столична дирекция на вътрешните работи гр.С., Б. «Драган Ц.» № 33 срещу РЕШЕНИЕ от 02.07.2010 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ, 104-ти състав по нахд № 13418/2009 г., с което е отменено наказателно постановление (НП) № 117159 от 16.10.2009 г., издадено от началник АНД - отдел „Пътна полиция” при С., с което на П. Х. С. на основание чл.179, ал.2, вр. ал.1, т.5, предл.6 ЗДвП е наложено административно наказание „глоба” в размер на 100 лв. за нарушение на чл.44, ал.2 ЗДвП.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, като постановен при неправилно приложение на материалния закон. Касаторът посочва, че на

жалбоподателя е съставен АУАН за това, че поради навлизане в насерщна пътна лента при наличие на препятствие на платното за движение не пропуска и реализира ПТП с насрещно движещото се МПС. Касаторът претендира съда да постанови решение, с което да бъде отменено решение от 02.07.2010 г. на С районен съд, Наказателно отделение, 104-ти състав по нахд № 13418/2009 г. и по същество на спора да бъде потвърдено наказателно постановление № 117159 от 16.10.2009 г..

Ответникът по касационната жалба П. Х. С. оспорва касационната жалба.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА счита жалбата за неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от **фактическа и правна страна** следното:

Със съдебно решение от 02.07.2010 г. С районен съд, Наказателно отделение, 104-ти състав по нахд № 13418/2009 г. е отменил наказателно постановление № 117159 от 16.10.2009 г., издадено от началник АНД - отдел „Пътна полиция“ при С., с което на П. Х. С. на основание чл.179, ал.2, вр. ал.1, т.5, предл.6 ЗДВП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 лв. за нарушение на чл.44, ал.2 ЗДВП. За да постанови решението си, първоинстанционния съд е събрал като доказателства по делото показанията на актосъставителя С А Г, на свидетел по АУАН на установяване на нарушението Л Л С, на другия участник в ПТП И Л М, както и писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е обосновал правен извод, административно наказващият орган не е доказал механизма на удара, как точно е настъпило ПТП, чия е вината за настъпване на ПТП, като е приел, че за жалбоподателя следва да се приложи чл.15 НК.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови доказателства. Съобразно чл.218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Съдът намира, че обжалваното решение на СРС, НО, 18 състав е валидно и допустимо.

Касационната инстанция, в решаващия си състав, напълно споделя

правните изводи на първоинстанционния съд за неангажиране от страна на административно наказващия орган (АНО) на доказателства в хода на съдебното производство пред СРС за извършено от лицето П. Х. С. административно нарушение на чл.44, ал.2 ЗДвП. Съгласно чл.44, ал.2 ЗДвП ако разминаването не може да се извърши безопасно поради наличието на препятствие или стеснение на платното за движение, водачът, чиято пътна лента е заета, е длъжен да намали скоростта или да спре, за да пропусне насрещно движещите се пътни превозни средства. В АУАН и НП има единство при описанието на нарушението, като е посочено „поради неправилно разминаване поради наличие на препятствие на платното реализира леко ПТП с насрещно движещия се автомобил”. Не отговарят на данните по делото твърденията в касационната жалба, че на С. е съставен АУАН „за навлизане в насрещната пътна лента”. Това обстоятелство е отбелязано в съставения протокол за ПТП № 1281909 от 18.09.09 г., но поради неотразяването му в АУАН и НП не следва да се приема като част от административно наказателното обвинение. АУАН поставя началото на административно наказателното производство и описанието на нарушението в него ориентира нарушителя в защитата му срещу повдигнатото обвинение. В АУАН и допълнително по реда на чл.44, ал.1 ЗАНН С. е вписал възражение, че е изпълнил задължението си да спре, за да може да се размине, но другият автомобил го е ударил. Именно това задължение „да намали скоростта или да спре” му вменява разпоредбата на чл.44, ал.2 ЗДвП. От друга страна щетите по двата автомобила (задна лява броня за автомобила на С., преден ляв калник, броня и врата за автомобила на другия водач) *не доказват*, че ПТП е настъпило в резултат на маневра от страна на автомобила на С.. Актосъставителят и свидетелят по установяване на нарушението в АУАН не установяват никакъв конкретен механизъм на настъпване на ПТП, а другият участник в произшествието И М посочва, че „ПТП се получи при разминаването” без да поясни „как точно е станал удара”. В производството по ЗАНН тежестта на доказване лежи единствено и само върху административнонаказващия орган и недоказването на извършването на административното нарушение от санкционираното лице е винаги и предпоставка за отмяна на НП. Правилно е отбелязал районният съдия, че актосъставителят и свидетелят при установяване на нарушението, разпитани като свидетели пред СРС, не установяват извършеното нарушение,

конкретно не установяват нарушение на нормата на чл-44, ал.2 ЗДвП от страна на С., в каквато насока е повдигнатото му обвинение. При субсидиарното прилагане на НПК, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, като служебно е допуснал и разпитал като свидетели актосъставителя и свидетел по АУАН на установяване на нарушението и другият участник в ПТП. Нито един от свидетелите не установява никакви конкретни обстоятелства, свързани с произшествието. От друга страна в производството пред СРС не са ангажирани никакви други доказателства от страна на АНО относими към състава на нарушението по чл.44, ал.2 ЗДвП, още повече и както вече се посочи - не е налице отбелязване, че автомобилът на С. „е навлязъл в насрещната пътна лента”. Именно тази липса на доказателства е мотивирала районния съдия да отмени обжалваното пред него наказателното постановление. Съдът споделя изводите на районния съдия за липса на субективния елемент при извършване на нарушението от страна на С., тъй като за него нарушението е случайно деяние по смисъла на чл.15 НК вр. чл.11 ЗАНН.

По изложените съображения първостепенният съд не е допуснал твърдяното в касационната жалба нарушение на материалния закон – отменително основание по чл.348, ал.1, т.1 вр. ал.2 НПК. Липсват данни за допуснати съществени процесуални нарушения по смисъла на чл.348, ал.1, т.2 вр. ал.3 НПК вр. чл.63, ал.1 ЗАНН.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че **СЪДЕБНОТО РЕШЕНИЕ** от 02.07.2010 г. на СРС, НО, 104-ти състав е **ПРАВИЛНО** и при условията и по реда на чл.221 ал.2 АПК следва да бъде оставено в сила. Водим от горното **АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, II Касационен състав**

Р Е Ш Е Н И Е :

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение от 02.07.2010 г. на **СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ**, 104-ти състав по нахд № 13418/2009 г., с което е отменено наказателно постановление (НП) № 117159 от 16.10.2009 г., издадено от началник АНД - отдел „Пътна полиция” при С..

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на

обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:
2.

ЧЛЕНОВЕ: 1.